

toges ved anden Behandling, og jeg vil derfor anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af 15 Medlemmer.

L. Rasmussen: Som et af de 15 Medlemmer, der har stillet Ændringsforslag til § 19, vilde jeg lige med et Par Ord anbefale disse Forslag, som jeg tror dele Sol og Vind nogenlunde lige til alle Sider. Jeg tror aldeles ikke paa det, som paa-staaas af det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Rosleff), at en Kusk skulde blive saa optagen af sine Heste, naar Signalet fra Automobilet høres, at han ikke skulde faa Tid til at række sin Pisk i Vejret. Jeg har adskillige Gange kørt Heste, der vare bange, meget bange for Cyklister, men jeg har aldrig været i den Situation, at jeg ikke kunde faa Tid til at give Signal til Kusken.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), som er Ordfører for os 15, tror jeg, traf det rigtige, naar han sagde, at det, det navnlig kommer an paa, er at værges Enspænderkøretøjer; det er dem, der i Virkeligheden ere i Fare. Den, der kører med 2 Heste, vil som Regel kunne styre sine Heste, naar der da er nogenlunde Plads til at styre dem paa. Men den, der kører med en Hest, kan umulig forhindre, at Hesten gaar til Siden og gaar i Grøften, han har ingen Magt over den. Nu ved enhver, tror jeg, og jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds, dersom han kender til at køre Heste, ogsaa maa vide det, at det, det egentlig kommer an paa, naar man kommer om f. Eks. ved Lokomotiver, Jernbanetog o. lign., som Hestene ere bange for, er ikke at komme langt af Vejen, men at man faar Tid til at vende sine Heste med Hovedet mod Uhyret, saa er der i Reglen ikke stor Fare. Og det, der skal opnaas, er, at der bliver Tid til at faa Skaglerne spændt fra og træffe lignende Forsigtighedsregler eller Bortkørsel til Siden. Navnlig for Enspænderkøretøjer vil det som Regel være nok, naar man kan faa Hesten ved Munden; kan man faa Skaglerne spændt fra og Hesten vendt imod Automobilet, saa gad jeg vide, hvorledes der overhovedet skulde ske nogen Ulykke. Det, vi vilde opnaa ved Ændringsforslaget, er, at Automobilet skal standse, saa længe til disse Forberedelser kunne træffes. Saa vil Enspænderkøretøjer ikke let komme i Fare. Som sagt, kan man faa Hesten vendt

imod Automobilet og Haanden paa Bidslet, kan der egentlig ikke ske noget. Det er det, vi skulle opnaa, og derfor vil jeg meget anbefale vort Ændringsforslag, som er praktisk, og som i og for sig i de Tilfælde, hvor der kan være egentlig Fare, kan værges Køretøjer og ikke senere Automobilet i nævneværdig Grad. Thi mere Ret maa de ikke faa paa vore Veje, end at de, hvor der er virkelig Fare, skulde standse, indtil der kan blive taget Forholdsregler, der sikre baade Menneskers og Dyrs Liv.

Ordføreren (P. Madsen): De Ændringsforslag, der ere stillede af 15 ærede Medlemmer, gaa ud paa, at hvis Ændringen under Nr. 7 bliver vedtagen, skulde Bestemmelserne i § 19, sidste Stykke, udgaa. Jeg har derfor henvendt mig til dem, som oprindelig have stillet dette Ændringsforslag og spurgt, hvorledes de saa paa Sagen. Ændringsforslaget under Nr. 7 er saa blevet overvejet, og Resultatet er blevet, at man har været enig om, at det ikke indeholdt saadanne Fordele, at der var Grund til at fravige det Standpunkt, man tidligere har inddtaget. Jeg tror ikke, at det er rigtigt, naar det gøres gældende, at der skal levnes den kørende Tid til at staa af og spænde fra og faa Hesten af Vejen. Jeg tror, at Automobilet vil være langt forbi, inden man faar Tid til at spænde Hesten fra, i hvert Fald i de allerfleste Tilfælde, saa der er en Forskel paa dette Ændringsforslag og det, som blev vedtaget i forrige Møde. Det sidste Stykke i § 19, som blev vedtaget ved 2den Behandling, gaar ud paa, at disse Formaliteter, som det her ogsaa er nævnt skulde iagttages, kun gælde de Veje, der ere under 12 Alen, medens Ændringsforslaget, der er stillet af de 15 ærede Medlemmer, angaar alle Veje. Udvalget har været enig om, at det ikke vilde være nødvendigt paa de brede Veje at iagttage de Forsigtighedsregler, som ere nævnte i Ændringsforslaget. Nu kan man vel sige, at der ikke er saa stor Forskel paa under 12 og over 12 Alens Veje, men naar man vil træffe en Grænse, maa den jo træffes et Sted. Vi have nu ikke ment, hvad der er sagt her i Dag, at der er Fare paa de smalle Veje, men ingen Fare paa de brede, men vi have ment, at der var saa væsentlig Forskel paa Faren ved at køre forbi paa de smalle Veje og paa de brede Veje, at der virkelig var Grund til at gøre denne Forskel. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen)